

Bilag 1

FREMSKRIDTPARTIET

Den 8. februar 1974

Folketingets finansudvalg
Christiansborg K.

Overgangsbesparelser

I henvend tyve år har folketingspartierne lovet at ville løse indkomstskattens problemer.

Trods den megen snak er det stedse blevet værre og værre.

I de seneste år har gammelpolitikerne i lyse øjeblikke forstået, at det eneste holdbare grundlag for at klare opgaven er at mindske de offentlige udgifter og bruge besparelsen til nedsættelse af indkomstskatten. Alt andet er bluff og taskenspilleri.

Hverken kulegraverbander, støvsugerkorps eller hvad der ellers er nedsat på Christiansborg, har imidlertid formået at gennemføre nævneværdige besparelser.

En af årsagerne hertil er, at man har anvendt en forkert metode.

I denne tid sidder vi, således og bakker med udgifterne, der skal gælde fra 1. april 1974. Altså om små to måneder. Enhver kan sige sig selv, at de fornødne opsigelser og andre omlægninger ikke kan gennemføres i praksis på så kort tid. Dertil kommer, at de, som særlig interesserer sig for et område, fører et særlig stort ord herom. Hvad enten det er forureningsbekæmpelse, forsvar, undervisning eller andet. Da man almindeligvis gerne vil have særlig store udgifter på sit særlige interesseområde, bliver det samlede slutresultat summen af alt for store enkeltudgifter.

Fremskridtsbevægelsen har i årevis påvist, hvilken fremgangsmåde der i stedet burde følges:

1. I stedet for at interessere sig for det nærmeste år – nu 1974/75 – må kræfterne koncentrere sig om det næstfølgende, altså 1975/76.
2. Skal indkomstskattelettelser opnås, skal de gennemføres her og nu og ikke skydes ud til et senere tidspunkt. Det indtræder

erfaringsmæssigt aldrig. Fremskridtspartiet har derfor allerede i sin første arbejdsuge i folketinget fremsat lovforslag om, at indkomstskatten fra 1. januar 1975 udregnes således, at de første 60.000 kr. er skattefri og skattesatsen 50 pct. af, hvad der tjenes ud over de 60.000 kr. Fra 1. januar 1976 foreslås de 60.000 kr. forhøjet til 75.000 kr. Dette forslag bør endeligt vedtages af folketinget i februar 1974.

3. Når man herefter kender det offentliges indtægtsgrundlag i finansåret 1975/76, kan man skønne, hvor mange penge der er til rådighed til offentlige udgifter. Inden for dette beløb må striden så udkæmpes mellem de forskellige særinteresser. Fremskridtspartiet har opstillet dem i otte hovedgrupper. Inden folketingssommerferien må hvert hovedområde bindende være tildelt sit udgiftsbeløb for 1975/76, således at summen af de otte beløb stemmer med indtægtsgrundlaget. Tæring må sættes efter næring. Også i den offentlige sektor. Ganske som de private husholdninger må afpasse deres udgifter – eventuelt i et lignende konvolutbudget – efter hvor stor, (løn)indtægten nu engang er.
4. Såvidt det kan nås før folketingssommerferien 1974 vil det være rart at få hovedudgiftstallene splittet op i undertal. Er der for eksempel 12,1 milliard til rådighed for hovedområdet undervisning, kan politikerne vedtage, hvordan dette beløb skal deles mellem de tre underområder: Skolerne – Videregående uddannelser og forskning – Fritidsundervisning.
5. I sommerens løb er det så embedsmændenes arbejde at udarbejde forslag til yderligere udspecificering af de af folketinget fastsatte tal. Ved først på dette tidspunkt at sætte teknokraterne i fokus er opnået,